



# REFORMÁTUS ÉLET

A SZ.R.K.E. EGYHÁZI LAPJA

2023. NOVEMBER

*"Azt pedig tudjuk, hogy akik Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál, azoknak, akiket örök elhatározása szerint elhívott." Róma 8,28*

## A TARTALOMBÓL:

»Püspökszentelés«  
(11. oldal)

»Hetvenévesek  
találkozója  
Magyarittabén«  
(14. oldal)



*Sándor Levente***Ünnep**

Az ünnepi perc, az emlékezés,  
A csodákon való elmélkedés.  
Ünnepeljük az ÚR tetteit,  
Hogy megáldotta kegyeltjeit.  
Téged ünnepelünk, mert jó vagy,  
Ki gyermekeinek csak jót ad.

Ünnep nem azért van, hogy legyen,  
Hanem, hogy minket emlékeztessen.  
Hogy meglássuk mindig az ÚR kezét,  
Múltban tapasztalt kegyelmét.

Ünnepeljünk hát Ővele,  
Mert ma sem kisebb a kegyelme,  
Mint a régi szép időkben,  
Érezzük kegyelmét szívünkben.  
Ünnepeljük Őt hálatelt szívvel,  
Ki múltban is, ma is nagy dolgokat mível.

**Imádság**

Drága mennyei Édes Atyánk! Nagy hálával állunk meg előtted, hogy ünnep után, ünnep előtt, mindig, minden időben érezhetjük a Te drága szeretetedet. Köszönjük neked Harangozó Lászlót, akit Te vezettél eddigi útján, Te áldd meg őt püspöki szolgálatában is, hogy valóban tudjon neked és a Szerbiai Református Keresztyén Egyház gyülekezeteinek szolgálni a Tőled kapott erővel, alázattal és szeretettel. Te légy családjával

és szereteteivel, hogy a sok feladat mellett legyen egy szeretetközösség, ahol együtt tölthetnek a Te szeretetedben.

Maradj Urunk a családokkal, Te adj szeretetet a szívekbe, hogy vezessük gyermekeinket hitre, tudjunk jó példával előttük járni, hogy megérezhessék rajtunk keresztül is a Te nagy szeretetedet.

Ámen

*Halász-Sándor Gyöngyvér, szerkesztő*

**TARTALOMJEGYZÉK:**

HÁZI ÁHITATOK.....	3
GYÜLEKEZETEINK ÉLETÉBŐL.....	11
Püspökszentelés.....	11
Magyarittabé.....	14
GYERMEKMISSZIÓ.....	16
Torontálvásárhely.....	17
GONDOLATÉBRESZTŐ.....	19

CIP - Каталогизација у публикацији  
Библиотека Матице српске, Нови Сад  
275

REFORMÁTUS Élet : a Szerbiai Református Keresztyén  
Egyház hivatalos lapja / felelős főszerkesztő Harangozó László-  
1. évf., 1. sz. (1966)- . - Bácsfeketehegy :  
Szerbiai Református Keresztyén Egyház, 1966- . - Ilustr. ; 30cm

Mesečno  
ISSN 2217-7574  
COBISS.SR-ID 19120130





Írta: Kovács Csaba,  
lelkipásztor

## HÁZI ÁHÍTATOK

2023. NOVEMBER

1  
SZERDA•  
MARIANNA

4Móz 34; ApCsel 21,17–26

**“Köszöntötte őket, majd részletesen elbeszélte, mit tett az Isten a népek között az ő szolgálata által.” (ApCsel 21,19)**

Egy olyan utópisztikus világról álmodozok, ahol az ilyen beszámolók a mindennapi beszélgetéseink része, ahol a keresztyén emberek rendszeresen beszélgetnek Istenről, beszámolnak egymásnak, hogyan munkálkodott Isten bennük és általuk a napokban. Élő hitű keresztyén közösségekről álmodok. Testvérem, ez nem csak az én álmom, Isten is megálmodta ezt és Ő is ezt akarja: hogy Vele és színe előtt éljük meg a mindennapjainkat. Ez az álom valóság lehet, ha te is és én is büszkén hordozzuk Krisztus nevét.

**Ima:** Drága Uram! Sűrűbben szeretnék Veled, Rólad dicsekedni! Add meg nékem a bátorságot ehhez! Légy velem a mindennapok beszélgetéseiben, az utcán való találkozásokban és adj erőt ahhoz, hogy Rólad beszéljek mindenkivel! Ámen

2  
CSÜTÖRTÖK•  
ACHILLES

4Móz 35,1–8; ApCsel 21,27–40

**“Fellázították az egész sokaságot, megragadták, és így kiáltottak: Izraelita férfiak, segísetek! Ez az az ember, aki a nép, a törvény és a szent hely ellen tanít mindenütt mindenkit, sőt még görögöket is hozott be a templomba, és megszenteltetettette ezt a szent helyet.” (ApCsel 21,27b-28)**

Nem jól cselekedtek a fellázítók. Isten akarata, hogy mindenki belássa, hogy csakis Jézus Krisztus az út, az igazság és az élet. Mégis tanulhatunk tőlük valamit. A hitük iránti féltő szeretet szólalt meg belőlük. Különböző szekták, kiségyházak veszik körül kicsiny református nyájunkat. Hol kevésbé, hol jobban szivárognak el a híveink. Hol van bennünk ez a féltő szeretet? Miért nem harcolunk az emberekért? Ha “itt van Isten köztünk”, akkor a nyáját is itt kell tartasuk!

**Ima:** Királyok Királya! Seregek Ura! Gyűjtsd magad köré kicsiny nyájadat. Idézd fel emlékezetünkben hitvallásainkat, felekezetünk iránti szeretetünket és serkents bennünket arra, hogy harcoljunk azért, ami fontos a mi számunkra. Ámen

3  
PÉNTEK•  
GYŐZŐ,  
HUBERT

4Móz 35,9–34; ApCsel 22,1–21

**“Én pedig megkérdeztem: Ki vagy, Uram? És ő így szólt hozzám: Én vagyok a názáreti Jézus, akit te üldözel.” (ApCsel 22,8)**

Miért ne hanyagoljuk a mindennapi imádságot és bibliaolvasást? Ezért az egyben abszurd és csodálatos párbeszédért Saul megtéréstörténete közepette. Isten választott népének az egyik legbuzgóbb polgára az Istent szolgálva Isten Fiát üldözi. Nagyon el tudunk tévelyedni mi emberek. Urunk hatalmas kegyelme mégis el tud minket érni és helyre tud állítani. Ehhez a csodához szükséges, hogy ne zárkózzunk be és ne zárkózzunk el. Ápoljuk és gondozzuk az Urunkkal való kapcsolatunkat, hogy vezethetőek legyünk általa.

**Ima:** Megálllok előtted hatalmas Istenem, várva hogy ezen a napon is szólíts meg engem. Erősíts meg abban a tudatban, hogy a Te utadon járok. Mutasd meg nékem, ha valamit ellened csinállok. Ámen

4  
SZOMBAT•  
KÁROLY

4Móz 36; ApCsel 22,22–30

**“Eddig a kijelentésig hallgatták, de akkor így kezdtek kiáltozni: Töröld el a föld színéről az ilyet, mert nem szabad neki élnie!” (ApCsel 22,22)**

Pál apostol bizonyágtételére a kiemelt igevers a reakció. Ismerjük fel, hogy bennünk is ez a harc zajlik nap mint nap. A Szentlélek ereje által Istenünk mindinkább meg akarja eleveníteni az új-embert bennünk. Azt az embert, aki nyílt szemekkel jár, aki látja, hogy Jézus Úr mindenek felett, aki látja a mennyei valóságot és mindinkább szolgálni szeretné az Urát. Az ó-emberünk, aki önmagát imádja és a bűnt szolgálja, pedig úgy ellenáll, akárcsak ez a tömeg Pál szavainak. Engedjük a Szentléleknek, hogy munkálja ki bennünk gyümölcseit.

**Ima:** Kegyelmes Istenem! A jót akarom cselekedni, néked akarok élni, mégis sokszor arra döbbenek rá, hogy a rosszat teszem. Munkáld ki bennem azt a csodát, hogy a melletted bizonyágot tevő akaratom és a cselekedeteim megegyezzenek. Ámen

5  
VASÁRNAP•  
IMRE,  
TÉTÉNY

Préd 1; ApCsel 23,1–11

**“Aznap éjjel pedig odaállt Pál mellé az Úr, és ezt mondta: Bízzál, mert ahogyan bizonyágot tettél az én ügyem mellett Jeruzsálemben, úgy kell Rómában is bizonyágot tenned!” (ApCsel 23,11)**

Hinni, hívőnek lenni, nem csak abból áll, hogy elhiszem az evangéliumot, az örömhírt. Még csak nem is csupán abból, hogy hittel tudok kapaszkodni Uram ígéreteibe. Cselekvő az Istenbe vetett hit. Hűségből áll az iránt, akiben hiszek. A hitünk küldetésbe hív, megbízással bír. A Jézusba vetett hitünk az Isten cselekvésére válaszoló emberi cselekedet. Minket is hív az Úr, hogy tegyünk bizonyágot szavainkkal és cselekedeteinkkel, teljes életünkkel.

**Ima:** Bocsásd meg nekünk, irgalmas Urunk, hogy a hitünk néha elvi, tudományos, megnyugtató és elszenderítő formula. Tudjuk Rólad, hogy nem oltod ki a pislákoló mécses. Ezért kérünk, hogy ne nézd csak el, amint pislákol a hitünk, hanem formáld azt át tomboló lánggá! Ámen

6  
HÉTFŐ•  
LÉNÁRD

Préd 2,1–11; ApCsel 23,12–22

**“Pál magához kérte az egyik századost, és ezt kérte tőle: Ezt az ifjút vezesd el az ezredeshez, mert jelenteni akar valamit.” (ApCsel 23,17)**

Pál életére akarnak törni. Pál tudja, hogy vele van az Úr, tudja, hogy ha az Isten vele van, akkor senki se árthat neki, mégis elfogadja a segítséget és további segítségben reménykedik. Nem vagyunk se gyávák, se hitetlenek, ha segítséget kérünk a szükség idején. Ne essünk a büszkeségünk áldozatává. A jó Pásztor nyájba gyűjti a juhait és bátorít minket arra, hogy osszuk meg nehézségeinket egymással.

**Ima:** Szerető Uram! Olyan nehéz néha beismerni, hogy segítségre van szükségem. Hozzád is nehéz néha őszintén folyamodni, a testvérek előtt meg sokszor restellem bajaimat. Kérlek vegyél körül megértő testvérekkel, igaz barátokkal, akik segíthetnek a bajban. Ámen

7  
KEDD•  
REZSŐ,  
CSENGER

Préd 2,12–26; ApCsel 23,23–35

**“Ezután hívatott két századost, és megparancsolta nekik: Este kilenc órára állítsatok készenlétbe kétszáz katonát, hetven lovas és kétszáz lándzsást, hogy induljanak Cézáréába.” (ApCsel 23,23)**

Akár először olvassuk, akár sokadszorra elmélkedünk Pál apostol fogságának a történetén, igazi akciófilm játszódik le a szemeink előtt. A néha remélt, néha váratlan fordulatok bizonyágot tesznek arról, hogy az Isten útjai nem a mi utaink, de az Isten akarata mindig célba ér. Negyvenen terveztek Pálra támadni és most majdnem tizenkétszer nagyobb őrizet gondoskodik a biztonságáról. A fogság, az emberi szemmel megfigyelt nyomorúság itt messzemenőleg nem az Isten csapása. Nem Pál ellen alakulnak az események, hanem Pál szolgálatát segítik.

**Ima:** Mennyei Atyánk! Segíts nekünk megérteni a Te akaratodat a nehéz időkben. Segíts megérteni, hogy mikor nevelsz és gyógyítasz a körülmények által és mikor vannak épp segítségünkre a látszólagos nehézségek. Amen

8  
SZERDA•  
ZSOMBOR

Préd 3,1–8; ApCsel 24,1–9

**“Mi ugyanis megállapítottuk, hogy ez az ember valóságos pestis, lázadást szít a földkerekségen élő valamennyi zsidó között, és a názáreti irányzat feje.” (ApCsel 24,5)**

Micsoda megtisztelő dicséretet kap Pál apostol ezek által a durva szavak által. Ő, aki nem is egyike a tizenkettőnek, aki adminisztratív értelemben nem lett megválasztva a keresztyének vezetőjének, mégis kiérdemelte ezt a dicső titulust a buzgósága, állhatatossága és fáradhatatlan szolgálata által. Pál, az egykori Saul, a názáreti irányzat feje! A távoli jövőből is elismerjük áldott munkáját és örökké hálás lesz a keresztyénség a sok áldozatért, amit tett és vállalt!

**Ima:** Urunk, Jézus! Hálásak vagyunk a sok hitvalló ősünkért, mindazokért, akik az életüket kockáztatták a történelem során, hogy hozzánk is eljuthasson a Rólad és hatalmas tetteidről szóló evangélium. Formálj minket örömuzeneted méltó örökösivé! Amen

9  
CSÜTÖRTÖK•  
TIVADAR,  
SZIBILLA

Préd 3,9–22; ApCsel 24,10–21

**“Ezért magam is arra törekszem, hogy lelkiismeretem mindenkor tiszta legyen Isten és emberek előtt.” (ApCsel 24,10)**

Az apostol védőbeszédétől elrugaszkodva is megállapíthatjuk, hogy nagyon jól beszél Pál. A lelkiismertünket az Isten és az emberek előtt kell mérlegeljünk. Ha csak az emberek elvárásaihoz mérjük, szoktatjuk a lelkiismeretünket, akkor az egyre inkább eltompul és elhallgat. Istenünk színe előtt elevenedik meg újra a lelkiismeretünk és a belénk épített morális iránytű Istenünk hatására lesz újra pontos és hangos. Igazodjunk mindinkább Istenünk vezetéséhez.

**Ima:** Köszönjük Urunk, hogy közel engedsz minket magadhoz. Köszönjük, hogy jelenléd megigazít és megtisztít minket. Belátjuk, hogy szükségünk van Rád. Kérünk téged, hogy sose taszíts el minket a Te színed elől. Amen

10  
PÉNTEK•  
RÉKA,  
ARIEL

Préd 4,1–16; ApCsel 24,22–27

**“Két esztendő múlva Porcius Fesztusz lett Félix utóda. Félix pedig fogságban hagyta Pált, mert kedvében akart járni a zsidóknak.” (ApCsel 24,27)**

Alázatra tanít ez az ígerész. Az egész jeruzsálemi incidens előtt Pál szinte rohanva siklik át a településeken. A gyülekezetek mind vágnak a jelenlétére, sok helyen marasztalnák, de ő küldetésszerűen siet Jeruzsálembe. Most 2 évre teljesen ütemet vált az élete. Ideje jut az Apostolnak a levelek írására. Újra arra kell rácsodálkoznunk, hogy ez Isten terve és be kellett következnie ennek is.

**Ima:** Köszönjük Istenünk, hogy rácsodálkoztatsz minket az idő relatív voltára. Amikor akadályoztatva vagyunk terveink kivitelezésében, az időt ad nekünk az átgondolásra, a megpihenésre, a Veled való szorosabb kapcsolat kialakítására. Segíts nekünk mindezt belátni a kellő időben. Amen

11  
SZOMBAT•  
MÁRTON,  
MARTIN

Préd 4,17–5,8; ApCsel 25,1–5

**“Ott a zsidók főpapjai és vezetői panaszt tettek Pál ellen, és kérték, hogy – bár Pál ezt nem akarja – a kedvükért vitesse Pált Jeruzsálembe. Mert azt a tervet szőtték ellene, hogy megölik útközben.” (ApCsel 25,2-3)**

Belegondolni is szörnyű, hogy olyan lelki vezetőink legyenek, akik két éven át is akkora haragot tartanak magukban, hogy a gyilkolási vágy uralkodjon rajtuk. Ugyanakkor nem csak ítélkezni tudunk felettük, hanem figyelmeztetőül is szolgálnak a számunkra. A bibliaolvasó ember képes ennyire eltérni az Isten útjától. Ne játsszunk a haraggal, mert győzedelmeskedni fog felettünk a kísértés.

**Ima:** Taníts minket szelídségre és irgalomra Urunk! Neked hatalmad van arra, hogy egy pillanat alatt elpusztíts minket cselekedeteink alapján, mégis szerető, szelíd, gondviselő Isten vagy. Taníts minket is nem visszaélni az erőnkkel, hatalmunkkal. Ámen

12  
VASÁRNAP•  
JÓNÁS,  
RENÁTÓ

Préd 5,9–19; ApCsel 25,6–12

**“Fesztusz azonban a zsidók kedvében akart járni, és ezt kérdezte Páltól: Akarsz-e Jeruzsálembe menni, hogy ott ítélkezzem feletted ebben az ügyben?” (ApCsel 25,9)**

Az ember által fenntartott intézetek, legyen ez bíróság, vagy épp egyház, nem tudnak szabadulni a diplomácia és politika negatív tulajdonságától. Attól, hogy a hatalomban lévő emberek kalkulálnak, a többség kedvében akarnak járni. Nincs ezek mögött okvetlen rossz szándék. Egyszerűen ilyenek vagyunk mi emberek. Mindenki számára, aki igazságtalansággal találkozott az életében, megnyugtató gondolat, hogy az Isten igaz bíró. Ő maga az Igazság és nem tudja önmagát meghazudtolni. De még jobb az a gondolat, hogy az Isten nemcsak igazságos, hanem kegyelmes is, hisz mindannyian a kegyelmére szorulunk.

**Ima:** Kegyelmes Istenünk! Köszönjük, hogy nem kell rettegnünk az utolsó ítélettől, mert kapaszkodhatunk Jézus helyettes áldozatába, reménykedhetünk a Te irgalmadban és mert nem egy idegen bíró elé megyünk, hanem a mi Urunk elé, aki testvérekké fogadott minket és életét adta értünk. Ámen

13  
HÉTFŐ•  
SZILVIA

Préd 6; ApCsel 25,13–27

**“Ekkor vádlói körülállták, de semmi olyan bűnt sem hoztak fel ellene, amilyenre gondoltam, hanem valami vitás kérdéseik voltak vele a maguk vallásáról meg egy bizonyos meghalt Jézusról, akiről Pál azt állította, hogy él.” (ApCsel 25,18-19)**

Pál apostol írja a Korintusiakhoz írt első levelében: „Mi a megfeszített Krisztust hirdetjük, aki a zsidóknak ugyan megütközés, a pogányoknak pedig bolondság, de maguknak az elhívottaknak, zsidóknak és görögöknek egyaránt az Isten ereje és az Isten bölcsessége.” (1Kor 1, 23-24) Ebben a helyzetben, ebben a perben nagyon jól meg tudjuk érteni az apostol szavait.

**Ima:** Urunk Jézus, Te élsz és mi is élni fogunk! Te nem feledkezel meg rólunk, és amikor hatalmad és királyságod nyilvánvaló lesz mindenki előtt, akkor mi is Veled leszünk! Csodálatos ez a jövő a mi számunkra, fel se tudjuk fogni igazán. Adjon a Te bekövetkező országod és királyságod erőt a mi számunkra a nehéz időkben. Ámen

14  
KEDD•  
ALIZ

Préd 7; ApCsel 26,1–23

**“Azért küldelek el, hogy nyisd meg a szemüket, hogy a sötétségből a világosságra, és a Sátán hatalmából az Istenhez térjenek, hogy az énbennem való hit által megkapják bűneik bocsánatát, és örökséget nyerjenek azok között, akik megszenteltettek.” (ApCsel 26,18)**

Gyönyörű leírását olvashatjuk Pál apostol küldetésének, hivatásának. Nem szeretjük hallani, hogy a sötétségben járunk. Nem érezzük, hogy a Sátán hatalmában tartana bennünket. Ez mind csak a világosságban látszik. Ezért kelünk fel nap mint nap, ezért fáradozunk, hogy minél többen meglássák a világosságból, hogy mekkora sötétséget hagytak hátra. Isten munkálja ezt ki az emberekben, de milyen szép ajándék az, hogy ebbe a munkájába téged és engem bele akar vonni.

**Ima:** Ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól. Adj erőt a bűnösök közé menni, mint ahogy azt Jézus is tette, és adj erőt arra, hogy kihívjam, erőd és akaratod által kivezesse őket a bűnből, én pedig ne ragadjak le abban. Ámen

15  
SZERDA•  
ALBERT,  
LIPÓT

Préd 8; ApCsel 26,24–32

**“Pál pedig így válaszolt: Kérem az Istentől, hogy előbb vagy utóbb nemcsak te, hanem azok is, akik ma hallgatnak engem, olyanná legyenek, amilyen én is vagyok e bilincsek nélkül.” (ApCsel 26,29)**

Lehet, hogy nem ezekben a kormányzóknak, de a világ millióiban beteljesedett az apostol kérése és imádsága. Ne gyalázzuk meg az apostol áldozatát és harcát azzal, hogy semmibe vesszük ezt az ajándékot. Tegyük meg mindent azért, hogy 50 és 100 év múlva is szabadon megvallhassák az emberek országunkban és minél több helyen, hogy Jézus Krisztus feltámadt és él!

**Ima:** Hatalmas Istenünk! Fáj nekünk az a tudat, hogy sok helyen bilincsekbe kerülnek azok, akik vallást tesznek a Jézusba vetett hitükről. Félünk, hogy ez a sors nagyon közel van hozzánk is. Adj nekünk bátorságot, tenni ennek orvoslására, amíg szabad, amíg lehet. Ámen

16 Préd 9; ApCsel 27,1–8  
CSÜTÖRTÖK • **“Miután úgy határoztak, hogy hajón Itáliába szállítanak bennünket, átadták Pált a többi fogollyal együtt a császári csapatból való Júliusz nevű századosnak.” (ApCsel 27,1)**

ÖDÖN,  
EDMOND

Nemcsak Pál apostoltól tanulhatunk sokat, hanem Lukács evangélistától is, aki az egész könyvben leginkább csak az alázatos narrátor szerepét tölti be, de elképzelhetetlenül sok cselekedet, áldozat és sorsvállalás van ebben a sokszor előbukkanó többes számban a történetek leírása alatt. Nem kívánhatna egyikünk se egy jobb testvért Lukácsnál, aki kitarzott Pál mellett jóban, rosszban.

**Ima:** Szerető Urunk! Ajándékozz meg minket éber és tisztaszívű jelenléttel a közösségünkben. Meg szeretnénk látni, hogy kinek van épp szüksége egy hallgató, kisegítő társra. Kinek kell segíteni a terhei hordozásában? Tégy minket olyan jó testvérré, mint amilyen Lukács lehetett! Ámen

17 Préd 10, ApCsel 27,9–26  
PÉNTEK • **“Ez azt mondta: Ne félj, Pál, neked a császár elé kell állnod, és Isten neked ajándékozta mindazokat, akik veled vannak a hajón.” (ApCsel 27,24)**

HORTENZIA,  
GERGŐ

Emberi szemmel lehetett volna jobban járni? Igen, ha eleve Pálra hallgatnak, megmaradt volna a rakomány és a hajó. Az Isten hatalma és ereje úgy is megmutakozott volna? Nem igazán. Sokszor imádkozunk Istenhez, hogy mentsen meg minket a bajtól. Félelemből és kényelemből imádkozunk így. A mi Urunk a bajban akar velünk lenni, és a bajban akar megmenteni minket. Így mutatkozik meg Istenünk hatalma és így lehet az lelki, hitbéli erősödésünkre.

**Ima:** Mindenható Atyánk! Bölcs vagy Te, Istenünk. Gondját viselhetnéd ennek a világnak úgy is, hogy soha semmi baj, semmi gond ne történjen. Ez viszont nem vezetne minket Hozzád, talán Rád se gondolnánk. Te engedsz olyan dolgokat megtörténni, amelyek az üdvösségünket szolgálják, amelyek erőssé tesznek bennünket, amelyek által újra tudsz minket formálni. Köszönjük a bizodalmat, hogy mindig bennünk lehet az a tudat, hogy Te a mi javunkat akarod. Ámen

18 Préd 11; ApCsel 27,27–44  
SZOMBAT • **“E szavak után vette a kenyeret, hálát adott Istennek mindnyájuk szeme láttára, megtörte, és enni kezdett.” (ApCsel 27,35)**

JENŐ

Tizennégy nap éhezés után, vette a kenyeret, nyilvánosan hálát adott Istennek, ezzel is bizonyosságot téve a hitéről és az életében jelenlévő fontossági sorrendről, majd megtörte, és enni kezdett. Prágai tanulmányaim alatt sokszor hallottam a cseheket dicsekedni, hogy ők a leg-ateistább nemzet. Itt erősödött meg bennem a tudat, hogy mindenütt, nyilvánosan, hangosan adjak hálát az Istennek az ételért és italért.

**Ima:** Dicső Urunk! Áldj meg minket azzal, hogy sose szégyelljük a Te szent neved! Alkalmas és alkalmatlan helyen és időben vállaljuk Hozzád való tartozásunkat. Mentse meg minket attól, hogy konformista, lágy hitünk és bizonyágtételünk legyen. Ámen

19  
VASÁRNAP• ERZSÉBET, ZSÓKA

Préd 12; ApCsel 28,1–10

**“Ezek nagy megbecsülésben részesítettek minket, és amikor elhajóztunk, elláttak bennünket minden szükséges dologgal.” (ApCsel 28,10)**

Áldott találkozások. - Amikor az egyik fél se sajnálja az övét és fáradsága gyümölcsét, vagy épp fáradságos munkáját bőkezűen megossza a másikkal. Számtalan helyen bátorít minket a Szentírás, hogy legyünk ilyen szerető, őszinte tekintettel a másokra. Ha nem sajnáljuk magunkat, erőnket és vagyonunkat, akkor mi is ilyen gyógyító eszközei lehetünk Istennek a környezetünk számára.

**Ima:** Drága Istenem! Kérlek, adj bátorságot, hogy ne sajnáljam magamat. Ne mérlegeljem többé, hogy ki érdemli meg az időmet, erőmet. Ne nézzem, hogy kibe érdemes befektetni. Hadd tudjak Reád tekinteni, aki érdem nélkül nekem adtál mindent! Köszönöm, Uram! Ámen

20  
HÉTFŐ• JOLÁN

Mal 1; ApCsel 28,11–15

**“Így érkezünk Rómába. Mikor az ottani testvérek hallottak érkezésünkről, elénk jöttek Appiusz fórumáig és Trész Tabernéig. Amikor Pál meglátta őket, hálát adott Istennek, és megtelt bizakodással.” (ApCsel 28,14b-15)**

Hálát? Valóban? Pál az isteni megbízás szerint bizonyoságot tett Jeruzsálemben. Azóta csak bajban van. Gyötrelem, kínok, nehézségek. Mindez úgy történt vele, hogy buzgón szolgálta az Urat minden nap. De mégis hálát ad, mert amint az Urat szolgálta, vele volt az Ur. A fogságban, a börtönben, a várásban, a veszélyben, a halál völgyében. Istennel járni, Istennél lakozni, ez az ember legnagyobb áldása. A körülmények lényegtelenek.

**Ima:** Köszönöm, Istenem, hogy keresztyén testvérek között lakhatok. Köszönöm, hogy ha úton vagyok, akkor is szinte mindenfelé testvérekkel találkozhatok. Adj nekünk rajongó és buzgó szívet, hogy örülni tudjunk abban, hogy mindnyájan hozzád tartozunk!

21  
KEDD• OLIVÉR

Mal 2,1–9; ApCsel 28,16–31

**“Mert megkövérédett e nép szíve, fülükkel nehezen hallanak, szemüket behunyták, hogy szemükkel ne lássanak, fülükkel ne halljanak, szívükkel ne értsenek, hogy meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket.” (ApCsel 28,27)**

Az egyház reformálása nem egyszeri és örök érvényű. Az egyház mindig megújulásra szorul. Természetesen a Biblia alapján és hitvallásainkhoz híven. Ehhez viszont olyan emberekre, olyan egyháztagokra van szükség, akik biztosak a hitükben, és napi szinten vágyakoznak Istenünk jobb megértésére. Az Isten nem vetette el a választott népét, de megújulásra hívta őket. A választott nép viszont elvetette az Isten hívását.

**Ima:** Hú Pásztorunk, vezesd a Te árva nyájadat! Ne vond meg vezetésed, és ajándékozz meg minket halló fülekkel, látó lelki szemekkel, és értelmes szívvel. Kérünk, ne fáradj bele a néped formálásába, vonszolásába és noszogtatásába. Ámen

22  
SZERDA• CECÍLIA

Mal 2,10–17; 2Pt 1,1–11

**“Éppen ezért teljes igyekezettel törekedjete arra, hogy hitetekben mutassátok meg az igaz emberséget, az igaz emberségben ismeretet, az ismeretben önuralmat, az önuralomban állhatatosságot, az állhatatosságban kegyességet, a kegyességben testvéri szeretetet, a testvéri szeretetben pedig minden ember iránti szeretetet.” (2Pt 1,5-7)**

Az igaz ember, helyreállított ember. Tudja, honnan származik, ismeri a családját és népe értékeit és ezeknek az értékeknek része az istenismeret és az Istenhez való hűség. Az igaz ember megengedi Istennek, hogy kimunkálja benne az önuralmat és engedi, Istennek, hogy elvegye tőle a telhetetlenséget, a kapzsiságot, a függőséget. Az igaz ember a testvéreire is tekint és erősíti őket az Úr útján való járásban. De jó az Isten képe az igaz emberről.

**Ima:** Győzedelmes Istenem! Olyan kívánatos és vonzó az a kép, az a vízió, ahogyan te engem látsz, igaz emberként a Te Fiad által. Szeretnék úgy élni és az lenni, aminek, akinek teremtetél. Segíts olyanná válnom, amilyenné te akarsz formálni. Ámen



23 Mal 3,1–12; 2Pt 1,12–21  
 CSÜTÖRTÖK • **“Ezért ezekre mindig emlékeztetni foglak titeket, bár ismeritek mindezt, és a megismert igazsághoz szilárdan ragaszkodtok.” (2Pt 1,12)**  
 KELEMEN,  
 KLEMENTINA

Néha a lelkipásztorok, az igehirdetők beleesnek abba a kísértésbe, hogy valami újat kell mondani. Lehet, hogy vannak olyanok, akik alkalmanként szép és gyönyörködtető beszédre vágnak. Nem is tiltott dolog ez. Viszont nem a szépre és gyönyörködtetőre van szükségünk nekünk híveknek, hanem a megerősítésre, az emlékeztetésre, a felébresztésre. Újra és újra és újra az alapokra kell emlékezzünk, a szilárd talajra, amely sose rendül meg, Jézus Krisztusra, újjászületett életünk egyetlen alapjára.

**Ima:** Kegyelmes Atyánk, nyugtasd meg pásztorainkat, és áraszd el őket a Te békességeddel. Adj nekik erőt, hogy sokadszorra, számtalanszorra is a Szentlélek erejével megerősítsenek minket a Rólad szóló bizonyágtétel által! Ámen

24 Mal 3,13–24; 2Pt 2  
 PÉNTEK • **“Sokan fogják követni kicsapongásaikat, és miattuk káromolni fogják az igazság útját...” (2Pt 2, 2)**  
 EMMA

Sokféle veszélyes tévelygőről számol be a levél szerzője az olvasónak. Az elveszettek, a kárhozát útján járók nagy tömegeket nyernek meg tévelygésükben. Vigyázzunk kedves testvéreim. A logikusnak tűnő beszéd, az alátámasztott, jó érvelés még nem az igazságot jelenti. Nem takarja a Biblia, hogy a maradék kevés lesz. Nem titkolja azt se, hogy sokakat elcsábítanak a tévtanítók. Az igazság útján nem járnak tömegek. Az egyházon belül is tudunk tévelyegni. Olvassuk ezért buzgón a Bibliát. Térjünk vissza rendszeresen az igazság forrásához.

**Ima:** Azt ígérted Urunk, hogy gondunkat viseled. Még a napokat is meg tudod rövidíteni a választottaidért. Vigyázz ránk, óvjál minket, taníts és vezess! Adj erőt és kitartást rendszeresen olvasni a Te Igédet! Ámen

25 Jer 1, 2Pt 3,1–13  
 SZOMBAT • **“Nem késlekedik az Úr az ígérettel, amint egyesek gondolják, hanem türelmes hozzátok, mert nem azt akarja, hogy némelyek elveszenek, hanem azt, hogy mindenki megtérjen.” (2Pt 3,9)**  
 KATALIN,  
 KATINKA

Figyelmeztet az apostol, hogy az utolsó napokban mindenből gúnyt űző csúfolódók fognak támadni. Sokszor úgy érezzük, hogy már abban élünk. Abban az időben, amikor bárki gúnyt űzhet keresztyén meggyőződéseinkből és hitünkben. Megerősít minket az Ige, hogy az Úr közel! Épp csak még ránk vár. Várja, hogy végképp átadjuk az életünket neki, hogy feladjunk a bűnnel és szentül éljünk. Ne játsszunk az Úr irgalmával és ne tartsuk fel Isten Országának nyilvánvaló bekövetkezését!

**Ima:** Jer, Uram, ne késlekedj! Várjuk tiszta szívből a Te dicső megérkezésed, visszaérkezésed. Várjuk a Veled való ünnepélyes találkozást a levegőben. Várjuk az ígéreteid beteljesedését! Ámen

26 Jer 2; 2Pt 3,14–18  
 VASÁRNAP • **“Ezért tehát, szeretteim, minthogy ezeket várjátok, igyekezzetek, hogy ő tisztának és feddhetetlennek találjon benneteket békességben.” (2Pt 3,14)**  
 VIRÁG

Igyekezzetek! Ez az az emberi tényező az, amit mi tehetünk. Látjuk az igazság útját, értjük, hogy Urunk milyen életre hív el minket, és elszántsággal igyekezzünk Istenünknek kedves életet élni. Ez átadással és nem erőlködéssel megy. Nem válhatok ideálissá magamtól, de ahogy azt Pál is tette, a célt folyton szem előtt tartva, jó irányba futott. Ha ebben a futásunkban feszengnénk, félnénk, kevésnek éreznénk magunkat, mondjuk ezt el Istennek.

**Ima:** Szerető Urunk! Alakítsd gondolkodásunkat, szívünket, hogy ne a teljesítési vágy motiváljon bennünket, hanem az Irántad érzett szeretetünk és a Tetteid iránti hála. A hálás szív jó talaj a Szentlélek gyümölcssei termésére. Munkáld ki bennem ezt a hálás szívet. Ámen

27  
HÉTFŐ•  
VIRGIL

Jer 3; Gal 1,1–9

**“Kegyelem nektek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és a mi Urunk Jézus Krisztustól, aki önmagát adta bűneinkért, hogy kiszabadítson minket a jelenlegi gonosz világból Istennek, a mi Atyánknak akarata szerint.” (Gal 1,3-4)**

Az Isten akarata mindig célba ér! Bízhatunk benne, bele kapaszkodhatunk. Ebben a tudatban engedjük, hogy áthasson minket az az üdvözlet, amelyet olyan sokszor hallottunk már. Elegendő nekünk az Isten kegyelme, hisz tudjuk, hogy minden emberi értelmet felülhalad. Elég nekünk az Istentől származó békesség, mert tudjuk, hogy az teljesen más, mint amelyet a világ kínál. Az Atya és a Fiú kegyelme és békessége árásszon el minket!

**Ima:** Mindenható Istenem! Tudom, hogy a Te szeretetedtől semmi és senki se szakíthat el. Tudom, hogy én olyan fontos vagyok Neked, hogy még a hajszálaimat is számon tartod. Tudom, hogy mindennél jobban szeretsz engem. Köszönöm, hogy szerető Atyámként ismerhettelek meg. Ámen

28  
KEDD•  
STEFÁNIA

Jer 4, Gal 1,10–24

**“Tudtotokra adom, testvéreim, hogy az evangélium, amelyet én hirdettem, nem embertől való, mert én nem embertől vettem, nem is tanítottak rá, hanem Jézus Krisztus kinyilatkoztatásából kaptam.” (Gal 1,11-12)**

Nem egy semmiből vett új tant hirdetett Pál, csak leesett a szeméről a fátyol. Megértett valamit, ami ott volt az írásokban ősidőktől fogva. Megajándékozta az Úr tisztánlátással. Nem is értett meg minden titkot Istenről, de ezt a legfontosabbat igen. Jézus Krisztusról szólnak a próféciák. Benne teljesedett be minden ígélet. Jézus az egyetlen út az Atyához. Manapság is sokan ellenkeznek ez ellen az üzenet ellen. Új utakat vélnek felfedezni vagy a saját útjukon szeretnének járni. „és nincsen üdvösség senki másban, mert nem is adatott az embereknek az ég alatt más név, amely által üdvözülhetnénk.” Apcsel 4, 12.

**Ima:** Ments meg attól, Uram, hogy máshoz folyamodjam. Ments meg attól, hogy máshol keressem az üdvösséget. Ne engedd senkinek, hogy elbizonytalanítson. Csak beléd kapaszkodom, Uram, Jézus Krisztus! Ámen

29  
SZERDA•  
TAKSONY

Jer 5; Gal 2,1–10

**“És amikor Jakab, Kéfás és János, akiket oszlopoknak tekintenek, felismerték a nekem adott kegyelmet, megállapodásul kezet adtak nekem és Barnabásnak, hogy mi a népekhez menjünk, ők pedig a körülmetéltekhez.” (Gal 2,9)**

Már a kezdetekben sem az uniformitás jellemezte a keresztyéneket. Ma se kell, hogy negatívan tekintsünk a felekezeti különbségekre. „Más juhaim is vannak nekem, amelyek nem ebből az akolból valók; azokat is vezetnem kell, és hallgatni fognak a hangomra, és akkor lesz egy nyáj, egy pásztor.” (Jn 10, 16). Sok akol, sok szokás. A lényeg az, hogy mindenki felismeri a Jó Pásztor hangját és engedelmeskedik a hívásának.

**Ima:** Elébed hozzuk, Istenünk, mindazokat a testvéreket, akik más felekezethez tartoznak. Áldj meg minket egyetértéssel, egymás iránti tisztelettel és szeretettel. Segíts nekünk meglátni a Te orcádat minden testvérben! Ámen

30  
CSÜTÖRTÖK•  
ANDRÁS

Jer 6; Gal 2,11–14

**“Amikor pedig Kéfás Antiókhiaiba jött, nyíltan szembeszálltam vele, mivel okot adott arra, hogy megfeddjem.” (Gal 2,11)**

„Vassal formálják a vasat, és egyik ember formálja a másikat.” (Péld 27, 17.) Győződjünk meg arról, hogy jól értjük Urunk akaratát, és ne tartsuk magunkat túl kicsinek, vagy nem elég szakértőnek, hogy megfeddjük egymást a helyreigazítás szándékával. A legnagyobb szakértők is el tudnak tévelyedni. Arra hivatunk, hogy segítsünk egymásnak és közösségben ismerjük meg jobban az Urat!

**Ima:** Kegyelmes Istenem! Erősítsd az én hitemet. Növelj az ismeretemet, és adj nekem belső bizonyosságot, hogy bátran szóljak mindarról, amit Tőled, Rólad megértettem. Ugyanakkor adj alázatot is, hogy szelíden és megértően fogadjam a helyreigazítást és jó tanácsot a testvérektől. Ámen

## GYÜLEKEZETEINK ÉLETÉBŐL

## ORSZÁGOS EGYHÁZ

Írta:

Stanyó Tóth Gizella  
újságíró

## PÜSPÖKSZENTELES

„Most az összekapaszkodás ideje jött el”

## Püspökszentelési istentisztelet Bácsfeketehelyen

„Útaid, Uram, mutasd meg, / Hogy el ne tévedjeden;

Te ösvényidre taníts meg, / Miken intézd menésem.

És vezérelj engemet / A te szent igaz igédben

Oltalmazd életemet, / Mert benned bízom, Úristen.”

A 25. zsoltárunk első és második versével köszöntötte gyülekezetünk Harangozó Lászlónak, a Szerbiai Református Keresztyén Egyház (SZRKE) Zsinatán – a választási folyamat lezárása után, május 31-én – megválasztott püspöknek a hálaadó, ünnepi püspökszentelési istentiszteletén a vendégeinket, az egyházi és a világi méltóságokat a Kárpát-medencéből, az Anyaországból, Hollandiából, Szerbiából, Délvidékről, valamint Országos Egyházunk egyházközségeiből, gyülekezeteiből Bácsfeketehelyen, a templomunkban, október 14-én. Köszöntve a vendégeket, Orosz Attila, a Bácsfeketehelyi Egyházközség lelkipásztora ismertette az istentisztelet rendjét.

Gondviselőnknek hála, nagy örömünkre, megtiszteltetés volt számunkra, hogy külön is köszönthettük Novák Katalint, Magyarország

köztársasági elnökét, Nagy Jánost, a miniszterelnöki irodát vezető államtitkárt, Orbán Viktor miniszterelnök képviselőjét, Maja Gojkovićot, Szerbia kormányfő-helyettesét, művelődési minisztert, Aleksandar Vučić államfő személyes küldöttjét, Potápi Árpád Jánost, Magyarország nemzetpolitikájáért felelős államtitkárát, Magyar József belgrádi nagykövetet, Csallóközi Esztert szabadkai főkonzult, Fremond Árpádot, a Magyar Nemzeti Tanács elnökét.

„**Fakassz nekik vizet a sziklából, / és adj inni a közösségnek!...**” (4Móz 20,8) igeversre alapozott felszentelő igehirdetésében Balog Zoltán, a Dunamelléki Református Egyházkerület püspöke, a Magyarországi Református Egyház Zsinatának lelkeszi elnöke, a Generális Konvent ügyvezető elnöke többek között hangsúlyozta: *bár a sziklából a vizet a Teremtő adja, de a kiszabadítását a lelki vezetőknek, a lelki pásztoroknak kell elvégezniük, hogy élő vizet adhassanak a közösségnek.*”

A felszentelő igehirdetés után Harangozó László püspök Csányi Erszébet lelkipásztor, a SZRKE főjegyzője előtt tett fogadalmat, az eskü szövegét ismételve. Felszentelő áldást Balog Zoltán püspök mondott. Ezt követően a jelenlévő püspökök,



lelkipásztorok áldása következett.

Harangozó püspök, a Szabadkai Református Egyházközség lelkipásztora püspöki igehirdetésében az Ige, a hit, a remény, a szeretet erejére tette a hangsúlyt. A Teremtőnk mindenkor: „*az Ő képére akar formálni, de ez a formálódás néha fájdalmas. Átme gyünk mélységeken. Átme gyünk a halál árnyékának völgyén is, de Dávid azt mondja, hogy: „Nem félek, mert velem van az Úr.”* S arra hivatunk el, itt ebben az Európában, ebben az országban, ebben a környezetben, hogy Krisztus hordozói legyünk. Krisztus képének a kiábrázolói legyünk. Mert ne én látszódjak, ne te látszódjál, hanem Jézust tükrözzük. Az Úr lelke nyugodjon meg rajtunk!”

A Generális Konvent nevében Kató Béla püspök köszöntötte elsőnek Harangozó püspököt. A híd jelentőségéről beszélve, rámutatott: „Hiszen mindannyian, ahol élünk, a többségi nemzet kultúráját megismerve, értékeit magunkba szívva, hozzájárulhatunk a Magyar Református Egyház, a magyar nemzet gazdagításához. Kívánjuk, hogy nagy-nagy bölcsességgel, türelemmel, hittel, és szeretettel vezesd népedet.”

„Ha Istent szeretjük, egymást szeretjük” – emelte ki köszöntőjében Csányi Erzsébet a SZRKE nevében. Az, hogy rajtunk a világ szeme, megtiszteltetés számunkra, s az is, hogy a magas rangú vendégeink támogatnak, sokféleképpen segítenek, a célból, hogy szebb és boldogabb legyen a jövődönk. Orbán Viktor levelét Nagy János olvasta fel. Ebből az idézet: „Aki hisz, az erején felül is képes tenni és harcolni. A világ kevés pontján értik ezt úgy, mint Önöknél a Vajdaságban, ahol a református templomok száz év óta nemcsak a hit házai, de egyúttal a magyarság mentsvárai is.”

A felemelő, az együttérzést erősítő pillanatok, mint, amilyen a püspökszentelés is, segítenek a mostani nehéz időkben is, hangsúlyozta köszöntőjében Novák Katalin. Kiemelte: „Most az összekapaszkodás ideje jött el. Már nem elég összefogni. Össze is kell kapaszkodnunk. Össze kell kapaszkodnunk, és erősen kell tartanunk egymást. (...) Amikor képes összekapaszkodni a református a reformátussal, a református a katolikussal, a nem reformátussal. Amikor összekapaszkodik a fiatal a

fiatallal, majd összekapaszkodik a fiatal az öreggel. Amikor összekapaszkodik a gazdag a gazdaggal, a szegény a szegénnyel és aztán a gazdag a szegénnyel. Amikor összekapaszkodik a vidéki a vidékivel, a városi a városival, és aztán a vidéki a városival. Es amikor a közösség tagjai egymással összekapaszkodnak, és aztán összekapaszkodnak a vezetőjükkel, és a vezetőjük is összekapaszkodik a közösségével. Amikor olyan egyszerűen kapaszkodunk össze egymással, hogy azt nem lehet szétszakítani. Amikor olyan erősen kapaszkodunk össze, hogy ezt az összekapaszkodást nem engedjük meglazítani. Ahogy az édesanya képes a gyermekével összekapaszkodni, úgy kapaszkodik össze az Anyaország is a határon túli magyarokkal, mert most a magyarok összekapaszkodásának az ideje jött el. És erről az összekapaszkodásról szól az is, amikor számontartjuk a magyarokat. Nemcsak Magyarország területén belül, hanem Magyarország területén kívül is. A legkisebb magyart is, mint egy köldökzsinórként, összekötve a határainkon belül és a határainkon kívül élő magyarokat egymással. Anyagilag is elismerjük azokat a magyar gyermekeket, akik határainkon kívül születnek. Óvodákat építünk. Óvodát építünk Szabadkán és Maradékon. Óvodát építünk Nagyikindán, Nagybecskereken, Székelykevéen, Zomborban és Ürményházán és még újabb óvodákat építünk 50 településen itt a környéken. Es építjük a templomokat is mind az Anyaországban, mind határainkon kívül. Örülünk neki. S hogy, ha a magyaroknak még olyan lehetősége is van, vagy olyan baráti kapcsolatot ápolhat a másik országgal, hogy az is hozzájárul összekapaszkodásunkhoz, akkor annál jobb. Örülünk annak, amikor ilyen vezetése van a szomszédos országoknak. Örülünk a mostani időknek!”

Miután Harangozó püspök megköszönte a jókívánásokat, az ünnepi istentisztelet nemzeti imánkkal, Magyarország és Szerbia himnuszával zárult. A püspökszentelési szertartást Erdélyi Dániel orgonaművész, karmester játéka tette még ünnepélyesebbé. A szép számban megjelenteket szeretetvendégséggel várták a Nikola Đurković Általános Iskola sportcsarnokában.

Részletesebb beszámolót a Református Évkönyvünkben olvashatnak.







## Köszöntés Országos Egyházunk nevében:

*Írta: Csányi Erzsébet  
lelkipásztor  
püspök-helyettes*



Az Úr áldása kísérjen

„Tisztelt Köztársasági Elnök Asszony! Tisztelt Elnök-helyettes Asszony! Főtiszteletű Püspök Urak! Tisztelt egyházi-, és állami előljárók! Tisztelt ünneplő gyülekezet! Kedves református testvéreink, határainkon innen és túl és szerte a nagyvilágon! Főtiszteletű Püspök úr! Rajtunk a világ szeme! Figyelemmel kísérik most szerte a világon a délvidéki – a Szerbiai Református Keresztyén Egyház püspök-szentelési ünnepi istentiszteletét, és jól eső érzés ez a mi számunkra! Óriási megtiszteltetés, hogy ilyen sok ember eljött, hogy velünk együtt ünnepeljen. Öröm tölti el szívünket, hogy ennyi magas rangú ember megtisztelt jelenlétével bennünket, ami számunkra azt jelenti, hogy számon tartanak bennünket, maroknyi reformátusokat itt a Délvidéken! Jelenlétük biztatást jelent a számunkra! Felemelő érzés ez szívünknek-lelkünknek!

Számtalan módon megtapasztaltuk már azt, hogy sokan, sokféleképpen szívvel-lélekkel segítettek nekünk! Azt ígérték, hogy segíteni fognak a jövőben is, és számíthatunk rájuk! Ők a jó Isten küldöttei, angyalai, akik tenni akarnak még azért, hogy szebb és boldogabb legyen a jövőendő!

Nemcsak lehetőség, hanem felelősség is az, hogy ránk figyel most a világ! Vajon mit látnak az életünkben? A Szentírás azt mondja, hogy a világ

arról fogja megismerni, hogy az én tanítványaim vagytok, hogy ha egymást szeretni fogjátok! Látják-e a mi életünkön keresztül azt, hogy mi az Istent szeretjük és szeretjük embertársainkat? Ez a legfontosabb!

A Szerbiai Református Keresztyén Egyház vezetősége nevében és lelkész-szolgatársaim nevében ezt szeretném a szívedre helyezni: Szeresd az Urat, a te Istenedet, teljes szívedből, teljes lelkedből, minden erődből és szeresd a gyülekezeteket, amelyeknek a püspöke lettél! A jó Istentől kérj bölcsességet, hogy mindig tudd, hogy mi a jó és helyes, s így tudd tanácsolni a rád bízottakat! Kérd, hogy mutassa meg az utat, amelyen járni kell. Ő adjon erőt Lelke által, hogy valóban ilyen módon vezessél bennünket. Hidd el, nem leszel sohasem egyedül. Mindig lesznek majd, akik melletted állnak, s készséggel segítenek. Mindig lesznek szerető szívek. Mindig lesznek, akik imádkoznak érted. S a Mindenható Isten azt ígérte, hogy mindig veled lesz! Soha nem hagy egyedül. „Hű az, aki elhívott téged – és meg is cselekszi!” Isten áldjon és őrizzen meg tégedet, családot, mindenkit e világon! Segítsen bennünket Isten, hogy valóban úgy éljünk, hogy az Ő szeretetét szívünkbe zárjuk és adjuk tovább mindenkinek. Ezért imádkozunk és kérjük, hogy valóban Isten áldása legyen életeden. Ámen



## MAGYARITTABÉ

## Hetvenévesek találkozója Magyarittabén



Írta:  
Simon Angéla

Aranyosi Ervin:  
Ölelj, szeress kortalanul!

Az ölelés, tudod,  
nem köt a korhoz.  
A megfáradt szív is,  
örömet hordoz.

Lenni kell álomnak,  
lenni kell oknak,  
– legyen céljuk  
a fáradt karoknak!

Ölelés, és mosoly?  
– Várja a lélek!  
Érzi, – még itt vagyok,  
– érzi, hogy – élek!

Szeretet parazsát  
ne hagyd kihűlni!  
A lélek fájaldalmát  
arcodra ülni.

Tárd ki a szívedet,  
élj szeretettel!  
– Öleljen, örüljön,  
míg él, az ember!

Vajon milyen érzés hetvenévesen visszaneézni, és végigszemlélni a leélt éveket? Vajon elégedettek lennénk? Vajon mire emlékeznénk, akarnánk-e, tudnánk-e egyáltalán emlékezni? Elgondolkodtató kérdések, melyek rámutatnak az élet rövidke időtartamára. Első ráeszmélésre talán távolinak képzeljük ezt az életkort, ám valójában hamar elérkezik, és elmúlik felettünk az idő. Az ember nincs mindig tudatában e kérdések mélységeinek. Éli mindennapjait, tervez, cselekszik, alkot, gondolkodik, időnként reflektál önmagára, s felteszi magában a kérdést, hogyan érzi magát, jó úton halad-e. A jóllét fontos az ember számára, éppen ezért jó, ha nyomon követi életútját, megéli, nemcsak leéli a reá kiszabott éveket.

A bibliában a prédikátor könyvével találkozhatunk, amelynek tizenkettedik fejezete az időskor eljövételével foglalkozik: „Gondolj Teremtődre ifjúságod idején, míg el nem jönnek

*a rossz napok, és el nem érkeznek azok az évek, melyekről ezt mondd: nem szeretem őket!”* (Prédikátor könyve 12,1) Amikor az időskorról beszélünk megállapíthatjuk, hogy ilyenkor olyan életszakaszba érkezik az ember, ahol egyre több nehézség éri. „Bezárulnak az utcára nyíló ajtók, elcsendesül a malom zúgása. Fölkelnek a madárszóra is, és elhalkul minden énekszó.” (Prédikátor könyve 12,4)

Magyarittabén hosszú időkre visszamenőleg tartják meg a hetvenévesek találkozóját, amelyre a helybéli születésű, az egy generációt képviselő idősek hivatottak, hogy ezt a szép hagyományt egy vidám, örömteli megemlékezés és istentisztelet keretében ünnepeljék meg. A vendégek idén is hozzátartozóikkal jöttek el a találkozó istentiszteletére, ahol szívhez szóló szavakat is hallhattak szeretteik, unokáik szájából. Ezt követően közös társalgás és teadélután következett, amelyen életútjukat mesélték el, az együtt megélt emlékeket osztották meg egymással. Sajnos a betegségek és halálesetek száma miatt, a meghívottak létszáma ezúttal sem volt teljes. „Amikor azon gondolkodtunk, hogy kiket kell meghívunk erre az ünnepségre, régi fényképeinket vettük elő emlékezésképpen.” – mondta Ormos Imre, hetvenéves, magyarittabei lakos. Jurić szül. Ambrus Mária elmondása szerint a generáció tagjai közül többen nincsenek már velünk, hozzátette, hogy nagyon örül, hogy megszervezték ezt az alkalmat, ugyanis azokkal lehetett, akikkel az általános iskola befejezése óta nem találkozott.

Bármilyen élethelyzetben vagyunk mi most „Istennek naponta megújul a kegyelme, és minden egyes nap, amit kapunk tőle, az ő szeretetének a bizonyítéka, szeretetének a záloga.” – hirdette Kovács Csaba, magyarittabei lelkipásztor. „Meg kell állapítanunk, hogy a hetven év is óriási ajándék és áldás Istentől, ugyanakkor nemcsak áldás, hanem Istennek a felhívása is, Istennek a hosszútűrő kegyelmének a megnyilvánulása,



*mert elénk hozza azt az üzenetet, hogy ő ad még időt, hogy hozzá térjünk, ad még időt, hogy vele járjunk, hogy az ő népévé váljunk, mert naponta hív bennünket a vele való közösségre.” – folytatta, majd kiemelte, hogy: „Isten különös áldása az, ha időskorunkra megmarad az erőnk, erősségünk, amikor úgy virágzunk, mint egy hatalmas fa. Ehhez azonban meg kell hallanunk Isten hívószavát, mert az igaz ember az, aki rátalál Istenre, aki belátja, hogy Jézus Krisztus az ő ura a mindennapokban, az életben, minden egyes döntésekor, az élet irányainak meghatározásakor, és az, aki kitart az ő ura mellett. A lelkipásztor hirdette, hogy az igaz ember „azért tud növekedni, mert rátalált az éltető friss vízforrásra, és letelepszik az Úr házában.”*

*„Félelmetes az öregkor, ha a prédikátor szemével nézzük –, magyarázta – ha megállapítjuk, hogy nem-szeretem években vagyunk, és ha arra figyelünk, hogy az erő és az egészségünk napról napra, időről időre csak úgy elillan. Az Úr rámutat, hogy a testünk csak egy porsátor, amely egyszerre elkopik, megsérül és összeomlik, ám szüntelen hív bennünket, hogy figyeljünk rá, mit diktál a lelkünkben, éppen ezért engedjük neki, hogy formáljon és növeljen bennünket. A fizikai testünkről majd ő gondoskodik, és megajándékozza az övéit megdicsőült testtel az örökkévalóságban”.*

Az élet szép, sokszor nehéz, néha bonyolult. Gondolkozzunk el, vajon tudunk-e hálát adni az Úrnak a mindennapokért, az értelmet nyert élethelyzetekért, az emberekért, akikkel nap mint nap találkozunk. Ha figyelünk, láthatjuk, hogy az élet rengeteg apróságot tartogat nekünk, amelyeknek mind formáló erejük van. Élhetünk boldogságban, olykor-olykor háboroghatunk a minket érő rossz dolgok miatt, ám rá kell jönnünk, hogy a mi Urunk jelenlétével, minden élethelyzetben, boldogságban-boldogtalanságban hozzánk szeretne közelebb kerülni, rajtunk áll csupán, befogadjuk őt a mi szívünkbe, vagy nélküle élünk tovább.

***„Az igaz virul, mint a pálmafa,  
magasra nő, mint a libánoni cédrus.***

***Az Úr házában vannak elültetve,  
ott virulnak Istenünk udvarain.***

***Öregkorban is sarjat hajtanak,  
dús lombúak és zöldek maradnak,***

***és hirdetik: Igaz az Úr,***

***kösziklám ő, akiben nincs álnokság!”***

***(92. zsoltár 13-16 versei)***

## GYERMEKMISSZIÓ

**Európai konferencia**

**„Álljatok szilárdan a hitben, legyetek bátrak, legyetek erősek!” 1 Kor 16,13**



*Halász Renáta  
pedagógus,  
gyermekmisszió  
munkatárs*

Szeptemberi hónapban egy hetet töltöttünk Isztambulban, a Gyermekmisszió európai konferenciáján. Több, mint százan vettünk részt Európa valamennyi országából. Örömmel indultunk útnak, hisz ilyenkor a legtöbb országos vezetővel együtt lehetünk, együtt imádkozhatunk, együtt bátorodhatunk Isten Igéje által.

Idei vezérfonalunk a fent említett Ige volt:

„Álljatok szilárdan a hitben”. A hitmélyítő előadások mellett minden ország beszámolhatott az ő területén lévő nehézségekről, örömeikről, ki hogyan tudja hirdetni Isten Igéjét. Hálás a szívünk, amiért részesei lehetünk e találkozóknak, és

áldott közösségben lehetünk a Gyermekmisszió külföldi munkatársaival és vezetésével.

Szálláshelyünk a Márvány-tenger partján volt, gyönyörű helyen, így testileg-lelkileg is tölthetünk. E pár nap alatt megismerhettük e hatalmas város, Isztambul pár nevezetességét és kipróbálhattuk az eredeti török kávét és török édességeket.

Hálás a szívünk, amiért az Úrnak minden országban van keresztyén népe! **„Magasztaljanak a népek, ó, Isten, magasztaljon minden nép!” Zsoltár 67,4**

**RÁDIÓS ISTENTISZTELET**

Értesítjük testvéreinket, hogy református istentiszteletünket 2023. november 26-án közvetíti az Újvidéki Rádió. Vallási műsorunk ultrarövid hullámon, vasárnap reggel 8:05 -kor a **90,5/92,5 MHz**-en hallható.





## TORONTÁLVÁSÁRHELY

## IN MEMORIAM



KOVÁCS ISTVÁN  
(1955-2023)

Kisemberektől ritkán szokás ország-világ előtt búcsút venni, holott... Holott távozásukkal nemcsak szűkebb környezetük válik szegényebbé/árvábbá,

Írta és fényképezte:  
Martinek Imre



de közvetetten mindenki azzá lesz. Annál is inkább, mert ezek az emberek egyszerre (voltak) oszlopos tagjai közösségük énekkarának, dalárdájának, amatőr színjátszó társulatának... Mindez a torontálvásárhelyi Kovács Istvánra is ráillett, aki jelen esztendő magvető havának elején hunyt el szülőfalujában. Coci bácsi neve egyébként 2015-ben a délvidéki amatőr színjátszás nagykönyvébe is bekerült. A Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók XX. Találkozásán, Bácskertesén, karakterformázásért a zsűri, mint legjobb férfi főszereplőt, Szilágyi László-díjban részesítette, a torontálvásárhelyi amatőr színjátszók egyik utolsó, de komoly sikerekkel és fajsúllyal biztató visszatérési kísérletének idején. A folytatás sajnos elmaradt, időközben pedig néhány bevethető színész is eltávozott. Többen külföldre költöztek, bár ők egyszer még visszatérhetnek. Coci bácsi sajnos, már nem.

Nyugodjék békében. Emlékét megőrizzük.

## Békés-Bánáti Refomátus Egyházmegye IX. Találkozója

### Kifogások keresése helyett

**Október 7-én tartották meg Erdőhegy-Kisjenőn (Arad megye, Románia) a történelmi Békés-Bánáti Refomátus Egyházmegye IX. Találkozóját.**

A vándor jellegű esemény, mely ezúttal is többszáz résztvevőt serkentett aktív moccanásra, tulajdonképpen a három részre szabdalt, néhai Körös – Maros-közi Szent Társaság (utód)gyülekezeteinek összejövetele. Létrehívásának esztendeje 2013 volt, a házigazda szerepét pedig – az ideit megelőzően: Makó, Temesvár, Békés, Arad-Belváros, Nagybecskerek, Szentes, Lugos és Sarkad gyülekezetei vállalták magukra. Az Úr megtartó kegyelmében bízva, egymással pedig összefogódzva. A jövő évi (2024-i), mi több: jubileumi! egyházmegyei nagy találkozó Torontálvásárhelyen lesz. Ez utóbbi gyülekezet küldöttsége vette át a megbízatást, meg a gazdagon felpántlikázott vándorzászlót, a találkozót záró elbocsájtó áldás, s a *Nemzeti ima* akkordjainak felzúgása előtt.

Úton lenni. Vagy inkább válaszúton? A pusztaságból kimagasló tornyot lehetetlen nem észrevenni. Messziről is. Azt viszont, mily óriásivá duzzadt

körülötte a közúti tranzit forgalom... Hídról le. Hídra fel. Oda. Vissza. Egyre ingerültebben. Pedig nem volt ez mindig így. Tudom. Egyszerűen nem lehetett! Igaz, akkortájt még a Fehér-Körös méltóságába sem gázoltak bele *minden küllőre* a szép emlékü vashídján áthaladók, a templomtoronyban lakozó harangok szavát sem nyomta el a dübörgő gépjárművek zaja, robaja.

A találkozó délelőttjén az Úr igéjét (1Kor 12, 12-27) ft. Bogdán Szabolcs János a Királyhágómelléki Református Egyházkerület püspöke tolmácsolta, prédikációjában többször is nyomatékosítva az együvé tartozásunk tényét, lényegét és fontosságát. Mint mondta, nem vagyunk egyedül! Mindnyájunk mellett van legalább egy testvér, akivel a krisztusi egység "ragasztója", vagyis a szeretet az igazi kapocs. Az a kohéziós erő, ami csodákra képes. Önmagunkban és általunk közösségeinkben is. Csupán tudnunk és mernünk kell észrevenni egymást, illetve törődnünk egymással. Az oly divatos széthúzásaink, pártoskodásaink, féltékenykedéseink, meghasonulásaink...helyett.

*Hol vagyunk, s hogy vagyunk?* Ezekre a kérdésekre próbáltak rövid, előadónként szűk nyolc percbe sűrített, helyenként képi prezentációval is alátámasztott beszámolóik révén választ adni az (utód)egyházmegyék (Békés – Demeter Ottó esperes és Dobos Ágoston lelkipásztor; Csongrád – Juhász András esperes; Bánát – Kovács Csaba magyarittabai lelkipásztor; Temesvár – Bódis Ferenc esperes; Arad – Vékony Zsolt egyházmegyei tanácsos, ifjúsági előadó) képviselői. A házigazdák nevében nt. Papp József lelkipásztor üdvözölte az egybegyűlteket, a világi felszólalók közül pedig dr. Kőrösi Viktor Dávid Magyarország Kolozsvári Főkonzulátusának vezető konzulja; Chereji Florin-Flavius Kisjenő város polgármestere (ez utóbbi szavait Bíró Zoltán alpolgármester tolmácsolta) és Tóth Csaba főispán, Arad megye prefektusa mondtak alkalmi köszöntőt.

Részesei lehettünk továbbá az aradi református egyházmegye kórusa és a velük vállalva dolgozó ifjúsági zenekar szolgálatának. Karnagyuk, Szabó Csilla tanárnő felkészítésében. Őket követően dr. Hegyi Ádám történész, a Szegedi Tudományegyetem docente a Békés-Bánati Református Egyházmegye történetében végzett kutatásainak legújabb pillanatképeit vázolta fel. Az idei találkozó moderátora nt. Tóbiás Tibor György aradi esperes volt, aki később, a délutáni istentiszteleten ágendás lelkészként is szolgált.

Az idei találkozó kísérőprogramjai között két tárlat és egy negyedóra időtartamú orgonakoncert kapott helyet. A régi parókián Bittich Erzsébet simonyifalvi születésű (1953) aradi képzőművész / író alkotásaiból

nyílt kiállítás: főszerepben az alkotónak az aradi református egyházmegye templomait ábrázoló linómetszet-lenyomataival. Az új parókián viszont egy valóban rendhagyó építkezés korhű fotói meséltek arról a közösségi összefogódzásról, melynek gyümölcseként 1939-ben, ráadásul mindössze kilenc hónap alatt!, új templom épülhetett fel a régi helyén. Puskás Balázs templomi orgonajátékát az udvaron felállított nagysátor alatt lévők is élvezhették.

A délutáni, úrvacsoraosztással teljessé tett istentiszteleten ft. Fekete Károly, a Tiszántúli Református Egyházkerület püspöke hirdette az Igét. (Lk 14, 15) Szólván általa az Úr bőséges és önzetlen vendéglátási szándékáról. Arról a kitartó hívásról, ami alól/elől az ember lépten-nyomon kibúvókat keres. Jó és frappáns(nak) – tetsző! kifogásokat. Odázva, háritva el magától egyre az invitációt. A megszólítás fölé pedig éppenséggel azokat a javakat helyezve, melyeknek viszont csak és kizárólag az Úr kegyelméből lehet a birtoklója. Kegyelmi idő? Talán még van / maradt belőle némi... Ideje lenne tehát végre érdemben lépnünk, tennünk, cselekednünk! Értelemszerű, mégis értelmetlen kifogások keresése és halmozása helyett...Szabaddá tenni magunkat. Szabaddá az Úristen számára.

A Bánati Egyházmegyét hivatalosan az idei találkozó Magyarittabé és Torontálvásárhely maroknyi delegációja képviselte. Helyszíni tudósításon logisztikáját a hódmezővásárhely-ótemplomi református gyülekezet lelkésze, illetve e közösség oszlopos tagja, Pappné Szénási Emőke karolta fel. Ezúttal is köszönet nekik érte.



ft. Bogdán Szabolcs János püspök



nt. Tóbiás Tibor György esperes



nt. Kovács Csaba lelkipásztor



nt. Dobos Ágoston lelkipásztor és nt. Demeter Ottó esperes



dr. Fekete Károly püspök



# GONDOLATÉBRESZTŐ



## Lelki éhség 2.

Dr. Szabó Katalin  
főmuzeológus

Semmelweis Orvostörténeti Múzeum

A különböző korokban a lelki vezetők, papok különbözőképpen próbáltak meg utat mutatni a keresztény lelki élet megéléséhez. A legkorábbi, már az apostolok tevékenysége után következő korszak, az egyházi ókor, vagyis a patrisztikus kor. Ebből az időszakból a nagy egyházatyák (pater ecclesiae) iránymutatásai maradtak ránk. Számos más fontos szerző mellett olyan nagy gondolkodók művei jutottak örökül az utókornak, mint Alexandriai Kelemen (145 – 215), Órigenész (185 – 253), vagy a számunkra is fontos hippói Augustinus (354 – 430). A későbbi keresztény korszakok a Biblia mellett a legfontosabb hitforrásnak, a keresztény gondolkodás meghatározójának tekintették alkotásaikat.

A Lelki éhség című könyv – melyről már volt szó – egyik fejezete éppen ebből a korszakból vesz példákat. Hanula Gergely a patrisztikus korból részben a sivatagi atyák írásait és a lelki életre való útmutatásait emeli ki. A sivatagi atyák alatt a szakirodalom az ókeresztény egyiptomi remetéket érti, akik vagy üldöztetésük miatt kényszerültek a sivatagba, vagy pedig az elmélyülésnek egyik zavartalan helyszínét találták meg ott. A fejezet szerzője a sivatagi atyák mondásait, az Apophthegmata Patrum darabjait azért tartja fontosnak, mert egyszerűségüknél fogva megértésük nem igényel kontextust, azaz nem kell külön magyarázni a kort, mit és hogyan érthettek egy-egy történeten több száz évvel ezelőtt. Egyszerűek, mégis kitűnően alkalmasak arra, hogy jelentésükön elmeditáljon az utókor buzgó olvasója. Egyébként a sivatagi atyák különböző nyelveken fennmaradt mondásait az 5. században gyűjtötték össze, később számos nyelvre, így magyarra is lefordították őket.

Hanula Gergely az egyházatyák írásai mellett a tekintélyüket és a példaadásukat emeli ki. Amint írja, a kiemelkedő személyiségek „a Szentírás tanítását az életbe (az élet éppen aktuális kihívásainak megfelelően) átültető, megjelenítő emberek, akik mintaként szolgálnak a követésre az Apostol útmutatása szerint: »Legyetek a követőim, amint én is követője vagyok Krisztusnak (1Kor 11,1)«. Az

útmutatás sajátos vonása a transzformálásban rejlik: a remete nem a maga életének lemásolására ad tanácsot, a püspök nem a maga közéleti feladatvállalásának a követésére buzdít, hanem példájuk a Krisztus példájának követését, annak buzgalmát és erejét jeleníti meg: az üdvözítő isteni akarat diadalra jutásának a tanúi ők”.

Végezetül álljon itt két, egybecsengő idézet egy sivatagi atyától és egy másik egy prédikátortól, Khrüszosztomosztól, azaz Aranyszájú Szent Jánostól. Mindkét idézet elmélkedésre sarkall.

„Megkérdezte egy testvér az idős remetétől:

- Miért van az atyám, hogy kemény a szívem és nem félem az Istent?

Az öreg ezt mondta neki:

- Úgy gondolom, hogy aki megőrzi szívében az önvizsgálatot, abban megvan az Isten félelme.

A testvér kérdezte:

- Mi ez az önvizsgálat?

Az öreg így felelt:

- Hogy az ember minden dolgában azzal vizsgálja meg lelkét, hogy ezt mondja magának: emlékezz rá, hogy meg kell Isten előtt állnod!”

A másik idézet Khrüszosztomosz, vagy Aranyszájú Szent János homíliái, azaz példamondatai közül való: „Miért nem azt mondja, hogy Isten gyermekeivé tette őket, hanem ezt: »hatalmat adott nekik, hogy Isten gyermekeivé legyenek«? Arra hívja fel a figyelmünket, hogy nagy igyekezetre van szükség, hogy a fiúságnak a keresztséggel belénk vésett képét hibátlanul és sértetlenül megőrizzük. De egyszersmind arra is rámutat, hogy ezt a lehetőséget (hatalmat) senki el nem veheti, hacsak mi el nem vetjük magunktól.”

szakata68@gmail.com

## Református Élet

Kiadja a Szerbiai Református Keresztyén Egyház  
Főszerkesztő: Harangozó László lelkipásztor-püspök, Szabadka

24000 Subotica, Somborski put 6

Szerkesztették: Halász Dániel és Halász-Sándor Gyöngyvér

e-mail: reformatusélet@gmail.com, Tel.: 022 /506-508

Lektor: Sándor Panna és Simon Angéla

Számítógépes szerkesztés: Lukács Attila

Minden megjelent írásért a szerző vállalja a felelősséget.

Lapzárta minden hónap 15-én.

Az írások rövidítési és szerkesztési jogát fenntartjuk.

Nyomtatva: Forum-Újvidék

Megjelenik 665 példányban

